

565

Wet van 6 november 1986, houdende het treffen van een inkomensvoorziening voor oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers van wie het recht op een uitkering op grond van de Werkloosheidswet is geëindigd (Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is een inkomensvoorziening te treffen voor oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers van wie het recht op een uitkering op grond van de Werkloosheidswet is geëindigd;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
- b. burgemeester en wethouders: burgemeester en wethouders van de gemeente, bedoeld in artikel 13, eerste lid;
- c. arbeidsbureau: het arbeidsbureau in welks gebied de gemeente is gelegen;
- d. rijksconsulent: de rijksconsulent sociale zekerheid in wiens ambtsgebied de gemeente is gelegen;
- e. commissie: de commissie, bedoeld in de artikelen 33 en 34;
- f. netto-minimumloon: het netto-minimumloon, bedoeld in artikel 1, vierde lid, van de Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284).

Artikel 2

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder werkloze werknemer:

- a. de persoon die:
 - 1°. werkloos is en de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt;
 - 2°. na het bereiken van de leeftijd van 50 jaar doch voor het bereiken van de leeftijd van 57,5 jaar werkloos is geworden, en

3°. nadien de volledige uitkeringsduur bedoeld in de artikelen 42, eerste en tweede lid, of 43, tweede lid, en 49, eerste lid, alsmede voorzover van toepassing, 76, van de Werkloosheidswet een loondervingsuitkering en een vervolguitering op grond van die wet heeft ontvangen;

b. de persoon die:

1°. werkloos is en de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt;

2°. na het bereiken van de leeftijd van 57,5 jaar werkloos is geworden, en

3°. nadien de volledige uitkeringsduur bedoeld in de artikelen 42, eerste lid, alsmede voorzover van toepassing, 76, van de Werkloosheidswet een loondervingsuitkering op grond van die wet heeft ontvangen en geen recht heeft op een verlenging van de duur van de loondervingsuitkering en op een vervolguitering, bedoeld in de artikelen 42, tweede lid, 43, tweede lid, en 49, tweede lid, van die wet;

c. de persoon die:

1°. werkloos is en de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt;

2°. voor het bereiken van de leeftijd van 50 jaar werkloos is geworden;

3°. na de dag waarop hij werkloos is geworden de volledige uitkeringsduur bedoeld in de artikelen 42, eerste en tweede lid, of 43, tweede lid, en 49, eerste lid, alsmede voor zover van toepassing, 76, van de Werkloosheidswet een loondervingsuitkering en een vervolguitering op grond van die wet heeft ontvangen, en

4°. recht heeft op uitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (Stb. 1980, 28), de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1977, 492), de Liquidatiewet ongevallenwetten (Stb. 1967, 99), of hoofdstuk III van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (Stb. 1972, 313), berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%, dan wel recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering terzake van een arbeidsverhouding op grond waarvan hem door het Rijk invaliditeitspensioen was verzekerd, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%;

d. de persoon die:

1°. werkloos is en de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt;

2°. recht heeft op uitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%, welke is toegekend op grond van artikel 6, eerste lid, onderdeel b, van die wet.

2. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt mede als werkloze werknemer aangemerkt degene die niet voldoet aan het eerste lid, onderdeel a, 3°, onderdeel b, 3°, dan wel onderdeel c, 3°, als gevolg van een blijvende weigering van de gehele uitkering of een beperking van de uitkeringsduur op grond van artikel 27, eerste lid, van de Werkloosheidswet.

3. Bij algemene maatregel van bestuur, op voordracht van Onze Ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, van Binnenlandse Zaken, van Onderwijs en Wetenschappen en van Defensie, kunnen met ingang van het tijdstip, aangewezen op grond van artikel 7, eerste lid, van de Werkloosheidswet, regels worden gesteld om in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, onderdeel a, 3°, onderdeel b, 3°, en onderdeel c, 3°, voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen mede als werkloze werknemer aan te merken, de persoon aan wie door het Rijk terzake van zijn arbeidsverhouding invaliditeitspensioen is verzekerd.

4. Een ontwerp van een besluit tot een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het derde lid wordt bekend gemaakt in de Nederlandse Staatscourant.

5. Een voordracht tot een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het vierde lid wordt Ons niet gedaan dan nadat twee maanden na die bekendmaking zijn verstreken.

Artikel 3

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt als echtgenoot aangemerkt, degene die niet duurzaam gescheiden leeft van de werkloze werknemer met wie hij of zij gehuwd is.

2. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt mede als echtgenoot aangemerkt, de niet met de werkloze werknemer gehuwde persoon van hetzelfde of het andere geslacht, met wie de werkloze werknemer duurzaam een gezamenlijke huishouding voert, tenzij het betreft een persoon met wie bloedverwantschap in de eerste of tweede graad bestaat.

3. Van een gezamenlijke huishouding, bedoeld in het tweede lid, kan slechts sprake zijn indien twee ongehuwde personen gezamenlijk voorzien in huisvesting en bovendien beiden een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding, dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien.

4. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt als alleenstaande werkloze werknemer aangemerkt de niet gehuwde dan wel duurzaam gescheiden levende werkloze werknemer, die niet een gezamenlijke huishouding voert als bedoeld in het tweede lid.

5. Onze Minister kan nadere regels stellen voor de toepassing van het derde lid.

6. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt als kind aangemerkt, het kind jonger dan 18 jaar, dat niet als eigen kind, aangehuwd kind of pleegkind tot het huishouden van een ander dan de werkloze werknemer behoort en voor wie de werkloze werknemer op grond van de Algemene Kinderbijslagwet (Stb. 1980, 1) kinderbijslag ontvangt, dan wel zal ontvangen.

HOOFDSTUK II. DE UITKERING

§ 1. De voorwaarden voor het recht op uitkering

Artikel 4

1. Recht op uitkering hebben:

- de werkloze werknemer en de echtgenoot;
- de alleenstaande werkloze werknemer met een of meer kinderen;
- de alleenstaande werkloze werknemer zonder kinderen,

indien het inkomen per maand minder bedraagt dan de overeenkomstig het derde lid vastgestelde grondslag.

2. De werkloze werknemer en de echtgenoot hebben gelijkelijk recht op uitkering. De uitkering wordt op verzoek van beiden, of van één van hen, aan ieder voor de helft betaald.

3. De grondslag bedoeld in het eerste lid wordt door Onze Minister zodanig vastgesteld dat:

- voor de werkloze werknemer en de echtgenoot de helft van de grondslag netto gelijk is aan de helft van het netto-minimumloon;
- voor de alleenstaande werkloze werknemer met een of meer kinderen de grondslag netto gelijk is aan 90% van het netto-minimumloon;
- voor de alleenstaande werkloze werknemer zonder kinderen de grondslag netto gelijk is aan 70% van het netto-minimumloon.

Artikel 5

1. Geen recht op uitkering heeft de werkloze werknemer die:

- buiten Nederland woont of aldaar anders dan tijdelijk verblijf houdt;
- op grond van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40) kan worden uitgezet; of
- die rechtens zijn vrijheid is ontnomen.

2. Geen recht op uitkering heeft de echtgenoot, indien ten aanzien van deze, dan wel ten aanzien van de werkloze werknemer zich een omstandigheid voordoet als omschreven in het eerste lid. Indien zich ten aanzien van

de echtgenoot een omstandigheid voordoet als omschreven in het eerste lid, wordt de werkloze werknemer aangemerkt als alleenstaande.

Artikel 6

Indien het recht op uitkering als gevolg van werkaanvaarding van de werkloze werknemer of de echtgenoot, is geëindigd, en vervolgens opnieuw werkloosheid ontstaat, herleeft het recht op uitkering.

Artikel 7

1. Als inkomen wordt aangemerkt:
 - a. voor de werkloze werknemer en de echtgenoot: de som van het inkomen uit of in verband met arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven van hemzelf en van zijn echtgenoot;
 - b. voor de alleenstaande werkloze werknemer: zijn inkomen uit of in verband met arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven.
2. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere en zonodig afwijkende regels gesteld met betrekking tot het inkomen, bedoeld in het eerste lid. Daarbij kunnen tevens nadere regels worden gesteld met betrekking tot de vaststelling van het inkomen, bedoeld in het eerste lid, alsmede de periode waarop die vaststelling betrekking heeft.

Artikel 8

1. In afwijking van artikel 7 wordt, behoudens voor de vaststelling van het inkomen bedoeld in artikel 4, eerste lid, gedurende een periode van ten hoogste twee jaren niet als inkomen aangemerkt 30% van het inkomen uit arbeid.
2. Het vrij te laten inkomen, bedoeld in het eerste lid, bedraagt ten hoogste:
 - a. voor de werkloze werknemer en de echtgenoot 15% van de grondslag, bedoeld in artikel 4, derde lid, onderdeel a;
 - b. voor de alleenstaande werkloze werknemer met een of meer kinderen 15% van de grondslag, bedoeld in artikel 4, derde lid, onderdeel a;
 - c. voor de alleenstaande werkloze werknemer zonder kinderen 15% van de grondslag, bedoeld in artikel 4, derde lid, onderdeel c.

§ 2. De hoogte van de uitkering

Artikel 9

1. De uitkering bedraagt het verschil tussen de van toepassing zijnde grondslag en het inkomen.
2. In de in het eerste lid bedoelde uitkering is begrepen een vakantieuitkering ter hoogte van 7,5/107,5 van die uitkering.
3. Indien het percentage van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag wordt gewijzigd, wordt de in het tweede lid genoemde verhouding dienovereenkomstig aangepast.
4. Indien de som van de uitkering krachtens artikel 52 van de Werkloosheidswet en de toeslag krachtens artikel 8, vierde lid, van de Toeslagenwet minder bedroeg dan de uitkering bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt de uitkering vastgesteld op dat lagere bedrag.
5. Indien met betrekking tot de werkloze werknemer, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel b, de som van de uitkering krachtens artikel 47 van de Werkloosheidswet en de toeslag krachtens artikel 8, vierde lid, van de Toeslagenwet minder bedroeg dan de uitkering bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt de uitkering vastgesteld op dat lagere bedrag.

Artikel 10

1. Op de uitkering wordt een bedrag ingehouden dat gelijk is aan het bedrag van de premies welke een werkgever op grond van de Ziektewet (Stb. 1967, 473), de Werkloosheidswet en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering op het overeenkomstige loon van een werknemer, die verzekerd is op grond van die wetten, inhoudt.

2. Indien op grond van een der sociale verzekeringswetten een premie wordt ingehouden waarvan het percentage per bedrijfstak verschilt, wordt voor de toepassing van het eerste lid bij algemene maatregel van bestuur een gemiddeld percentage vastgesteld.

3. Onze Minister kan nadere en zo nodig afwijkende regels stellen met betrekking tot de berekening van de op grond van het eerste lid op de aldaar bedoelde uitkering in te houden bedragen.

§ 3. Het geldend maken van het recht op uitkering

Artikel 11

1. Burgemeester en wethouders stellen zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen drie maanden nadat daartoe een schriftelijke aanvraag is ingediend, vast of een recht op uitkering bestaat.

2. De uitkering kan door de werkloze werknemer en door de echtgenoot worden aangevraagd.

Artikel 12

1. Op de aanvraag wordt de dag van ontvangst aangetekend.

2. De beslissing op de aanvraag wordt de aanvrager schriftelijk medegedeeld.

Artikel 13

1. Het recht op uitkering bestaat tegenover burgemeester en wethouders van de gemeente waar de werkloze werknemer woonplaats heeft. Bij het ontbreken van een vaste woonplaats bestaat het recht op uitkering tegenover burgemeester en wethouders van de gemeente waar betrokkene werkelijk verblijft.

2. Wij beslissen, gedeputeerde staten gehoord, in geschillen omtrent de toepassing van het eerste lid.

Artikel 14

1. Het recht op uitkering blijft bestaan bij tijdelijk verblijf buiten de vaste woonplaats.

2. Onze Minister kan met betrekking tot het eerste lid regels stellen.

Artikel 15

1. Burgemeester en wethouders besluiten de uitkering tijdelijk gedeeltelijk te weigeren:

a. indien de werkloze werknemer of de echtgenoot in de periode voorafgaand aan de aanvraag om een uitkering onvoldoende heeft medegewerkt aan het verkrijgen of behouden van arbeid in dienstbetrekking, waarbij met betrekking tot de echtgenoot de periode is begrensd tot twee jaar voorafgaande aan de dag van aanvraag om een uitkering;

b. indien gedragingen van de werkloze werknemer of de echtgenoot in strijd met de op grond van artikel 26, eerste en tweede lid gestelde voorwaarden, of in strijd met artikel 17 daartoe aanleiding geven.

De omvang en duur van de maatregel worden afgestemd op de ernst van het feit, de omstandigheden van de uitkeringsgerechtigden, en in geval van de in onderdeel b bedoelde gedragingen, de mate waarin deze gedragingen redelijkerwijs verwijtbaar zijn. De omvang en duur kunnen worden herzien, indien een wijziging van de omstandigheden van de uitkeringsgerechtigden daartoe aanleiding geeft.

2. Burgemeester en wethouders kunnen bij herhaalde of zeer ernstige gedragingen als bedoeld in het eerste lid, de uitkering tijdelijk of blijvend geheel weigeren.

3. Onze Minister kan nadere regels stellen met betrekking tot de wijze van toepassing van het eerste en tweede lid.

Artikel 16

1. Indien het arbeidsbureau op grond van duidelijke aanwijzingen van oordeel is of het gegronde vermoeden heeft, dat een omstandigheid als bedoeld in artikel 15, eerste of tweede lid, aanwezig is, geeft het van dit oordeel of vermoeden onverwijld schriftelijk kennis aan burgemeester en wethouders, onder vermelding van de gronden waarop het oordeel of vermoeden steunt.

2. Onverminderd het eerste lid verschaft het arbeidsbureau op verzoek van burgemeester en wethouders inlichtingen welke dit college voor de uitvoering van deze wet nodig acht.

Artikel 17

De werkloze werknemer en de echtgenoot zijn verplicht aan burgemeester en wethouders op verzoek of uit eigen beweging onverwijld alle feiten en omstandigheden mede te delen, waarvan hen redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op het recht op uitkering, het geldend maken van het recht op uitkering, de hoogte of de duur van de uitkering.

Artikel 18

1. Burgemeester en wethouders onderzoeken de juistheid en volledigheid van de verkregen inlichtingen en stellen zo nodig een onderzoek in naar andere gegevens die voor de beoordeling van de aanvraag noodzakelijk zijn.

2. De voor de voortzetting van de uitkering van belang zijnde gegevens en omstandigheden worden regelmatig door burgemeester en wethouders onderzocht.

3. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in het eerste en tweede lid regels stellen.

Artikel 19

1. Ieder is verplicht desgevraagd aan burgemeester en wethouders schriftelijk de inlichtingen te verstrekken, die betrekking hebben op de inkomsten van een persoon, voor wie een uitkering is gevraagd of aan wie een uitkering wordt verleend en die in zijn dienst dan wel te zijnen behoeve werkt of heeft gewerkt.

2. De uitvoeringsorganen van de sociale verzekeringswetten zijn verplicht desgevraagd aan burgemeester en wethouders schriftelijk de inlichtingen te verschaffen, welke dit college ten behoeve van de uitvoering van deze wet nodig acht.

3. Alvorens de in het eerste en tweede lid bedoelde inlichtingen te vragen, stellen burgemeester en wethouders de persoon, op wie de inlichtingen betrekking hebben, hiervan in kennis.

§ 4. De betaling van de uitkering

Artikel 20

1. Burgemeester en wethouders betalen de uitkering in het algemeen per maand.
2. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd de uitkering over een kortere periode te betalen, indien voorheen over die kortere periode loon of uitkering werd ontvangen.
3. In afwijking van het eerste lid wordt de vakantie-uitkering, voor zover niet reeds eerder betaald, jaarlijks betaald in de maand mei over de aan die maand voorafgaande 12 maanden, dan wel in de maand waarin de uitkering eindigt.

Artikel 21

1. De uitkering wordt teruggevorderd indien:
 - a. de uitkering is verleend op grond van door de betrokkene verstrekte onjuiste of onvolledige inlichtingen;
 - b. gedurende de uitkeringstermijn de verplichting bedoeld in artikel 17 niet of niet behoorlijk is nagekomen;
 - c. de uitkering tot een te hoog bedrag of geheel ten onrechte is verleend en de betrokkene dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen;
 - d. achteraf blijkt dat de betrokkene over dezelfde periode waarover een uitkering op grond van deze wet is ontvangen, inkomsten heeft genoten, waarmede bij de vaststelling van de uitkering rekening zou zijn gehouden.
2. Indien de werkloze werknemer en de echtgenoot, aan wie onverschuldigd uitkering is betaald, een uitkering ontvangen van een andere gemeente dan de gemeente die onverschuldigd heeft betaald, is die andere gemeente bevoegd zonder machtiging van de betrokkenen, die ten onrechte aanspraak op uitkering hebben gemaakt, de bedragen die teruggevorderd kunnen worden of in mindering kunnen worden gebracht, te betalen aan de gemeente die onverschuldigd heeft betaald.
3. Ten aanzien van de wijze van terugvordering en de daarbij te volgen procedures, waaronder begrepen die tot het aanwenden van rechtsmiddelen, zijn de bij of krachtens de Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) terzake gestelde regels van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22

1. Indien recht op uitkering op grond van deze wet bestaat over een tijdvak waarover krachtens de Algemene Bijstandswet reeds bijstand in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan is verleend, is de gemeente bevoegd deze uitkering over dat tijdvak te verrekenen met het bedrag van de verleende bijstand, dan wel de uitkering tot het bedrag van deze bijstand zonder machtiging van de betrokkene te betalen aan de gemeente die de bijstand verleende.
2. Indien de gemeente gebruik maakt van haar bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, stelt zij de betrokkene daarvan onverwijld schriftelijk in kennis.

Artikel 23

De uitkering wordt betaald tot de eerste dag van de maand, waarin de werkloze werknemer de leeftijd van 65 jaar bereikt.

Artikel 24

1. In geval van overlijden van de echtgenoot van de werkloze werknemer wordt de uitkering tot en met de laatste dag van de tweede maand,

volgens op die waarin het overlijden plaats vond, betaald naar de voordien vastgelegde grondslag.

2. In geval van overlijden van de werkloze werknemer wordt de uitkering tot de laatste dag van de tweede maand, volgens op die waarin het overlijden plaats vond, betaald naar de voordien vastgestelde grondslag aan:

- a. de echtgenoot van de werkloze werknemer;
- b. bij ontstentenis van de onder a bedoelde persoon, het kind of de kinderen in de zin van deze wet.

Artikel 25

1. De uitkering is onvervreemdbaar en niet vatbaar voor verpanding of belening.

2. Een machtiging tot het in ontvangst nemen van de uitkering, onder welke vorm of welke benaming ook verleend, is steeds herroepelijk.

3. Elk beding strijdig met het eerste of tweede lid is nietig.

HOOFDSTUK III. VOORWAARDEN GERICHT OP INSCHAKELING IN DE ARBEID EN VOORZIENINGEN

Artikel 26

1. Tenzij redenen van medische, sociale of andere aard zich hiertegen verzetten worden aan de uitkering als voorwaarden welke strekken tot inschakeling in de arbeid verbonden, dat de werkloze werknemer:

- a. zich als werkzoekende doet inschrijven en zich ingeschreven doet blijven bij het arbeidsbureau;
- b. naar vermogen tracht arbeid in dienstbetrekking te verkrijgen;
- c. passende arbeid aanvaardt;
- d. nalaat datgene dat inschakeling in de arbeid belemmert;
- e. voldoet aan een oproep om in verband met de toepassing van deze wet op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen;
- f. medewerkt aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot inschakeling in de arbeid, alsmede aan een onderzoek naar de geschiktheid voor scholing of opleiding;
- g. medewerkt aan een door het arbeidsbureau aangewezen scholing of opleiding ten behoeve van inschakeling in de arbeid.

2. Tenzij redenen van medische, sociale of andere aard zich hiertegen verzetten worden de in het eerste lid genoemde voorwaarden eveneens gesteld aan de echtgenoot, indien vanwege een recent arbeidsverleden inschakeling in de arbeid in redelijkheid kan worden verlangd. De voorwaarden worden niet gesteld indien de arbeid langer dan twee jaar geleden werd beëindigd.

3. Tijdelijke ontheffing van een of meer van de voorwaarden wordt verleend voor de duur dat naleving daarvan om redenen van medische, sociale of andere aard niet kan worden verlangd.

4. Als passende arbeid, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, wordt beschouwd alle arbeid die voor de krachten en bekwaamheden van de betrokkene is berekend. Niet als passende arbeid wordt beschouwd arbeid in een dienstbetrekking op grond van de Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687).

5. Onze Minister kan, zonodig onder het stellen van voorschriften en beperkingen, bepalen dat een of meer van de voorwaarden, genoemd in het eerste lid, ten aanzien van een groep van personen niet van toepassing zijn.

Artikel 27

1. Indien de werkloze werknemer een scholing of opleiding volgt en blijft voldoen aan de op grond van artikel 26, eerste lid gestelde voorwaarden, wordt de uitkering voortgezet.

2. Indien de werkloze werknemer een scholing of opleiding volgt, welke noodzakelijk wordt geacht voor de inschakeling in de arbeid, wordt ontheffing verleend van de voorwaarden, genoemd in artikel 26, eerste lid, onderdelen b en c. Een ontheffing wordt ingetrokken indien de vorderingen in de scholing of opleiding onvoldoende worden geacht.

3. Het bepaalde in het eerste en tweede lid is mede van toepassing op de echtgenoot aan wie op grond van artikel 26, tweede lid, voorwaarden met betrekking tot de inschakeling in de arbeid zijn gesteld.

Artikel 28

1. Indien de werkloze werknemer onbetaalde werkzaamheden verricht, welke passen in het kader van aan werklozen toegestane activiteiten, dan wel deelneemt aan andere activiteiten ten behoeve van werklozen, kan op diens verzoek voor de duur daarvan ontheffing worden verleend van de voorwaarde genoemd in artikel 26, eerste lid, onderdeel b. Deze ontheffing wordt verleend voor ten hoogste één jaar en kan, zolang geen uitzicht bestaat op inschakeling in de arbeid ten hoogste met één jaar worden verlengd.

2. Het bepaalde in het eerste lid is mede van toepassing op de echtgenoot aan wie op grond van artikel 26, tweede lid, voorwaarden met betrekking tot de inschakeling in de arbeid zijn gesteld.

Artikel 29

Gereserveerd.

HOOFDSTUK IV. UITVOERING EN TOEZICHT

§ 1. Uitvoerings- en adviesorganen

Artikel 30

De uitvoering van deze wet berust bij burgemeester en wethouders van de gemeenten.

Artikel 31

De gemeenteraad stelt voorschriften vast betreffende de behandeling van aanvragen om een uitkering. Ten aanzien van die voorschriften zijn de artikelen 198 tot en met 205 van de Gemeentewet (Stb. 1851, 85) van toepassing.

Artikel 32

1. De gemeenteraad van een gemeente met meer dan 50 000 inwoners kan burgemeester en wethouders machtigen het nemen van beslissingen op te dragen aan gemeente-ambtenaren, zulks onder nader door burgemeester en wethouders te stellen regels en onder behoud van hun verantwoordelijkheid. Bij algemene maatregel van bestuur kan het in de vorige zin genoemde getal lager worden gesteld.

2. De opdracht kan zich niet uitstrekken tot het beschikken op bezwaarschriften en het instellen van beroep.

3. Op de beslissingen genomen door de bij het eerste lid van dit artikel bedoelde ambtenaren, zijn de artikelen 184-191 van de Gemeentewet van overeenkomstige toepassing.

4. De bepalingen van het eerste tot en met het derde lid zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van organen, ingesteld bij of krachtens de wet, ter behartiging van belangen waarbij meer dan een gemeente is betrokken.

Artikel 33

1. Burgemeester en wethouders stellen een commissie in welke hen desgevraagd of uit eigen beweging adviseert over algemene vraagstukken die samenhangen met de uitvoering van deze wet. Zij verstrekken daartoe de door de commissie gevraagde inlichtingen.

2. Burgemeester en wethouders benoemen in de commissie als leden:

- a. een vertegenwoordiger van burgemeester en wethouders die tevens optreedt als voorzitter;
- b. de directeur van het arbeidsbureau of diens vertegenwoordiger;
- c. de rijksconsulent of diens vertegenwoordiger;
- d. drie vertegenwoordigers op voordracht van de bij de Stichting van de Arbeid aangesloten vakcentrales van werknemers.

3. Aan de commissie wordt een gemeente-ambtenaar als secretaris toegevoegd.

4. De leden worden benoemd voor een periode van ten hoogste vier jaren. Zij zijn terstond weer benoembaar.

Artikel 34

Burgemeester en wethouders van twee of meer gemeenten kunnen in plaats van de commissie, bedoeld in artikel 33, gezamenlijk één commissie instellen. Het bepaalde in artikel 33 is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat één of meer vertegenwoordigers uit de kring van de gemeenten kunnen worden benoemd.

Artikel 35

Burgemeester en wethouders horen de commissie wanneer zij dit dienstig achten. Zij kunnen de commissie voorts horen alvorens:

- a. over te gaan tot toepassing van het bepaalde in artikel 15, eerste en tweede lid;
- b. een beslissing te nemen naar aanleiding van de berichtgeving van het arbeidsbureau op grond van artikel 16, eerste lid;
- c. een tijdelijke ontheffing te verlenen van een of meer van de voorwaarden met betrekking tot de inschakeling in de arbeid op grond van artikel 27, tweede en derde lid, en artikel 28, of over te gaan tot intrekking van een ontheffing, die op grond van artikel 27, tweede en derde lid, is verleend;
- d. een beslissing te nemen op een bezwaarschrift dat tegen een beschikking is ingebracht.

§ 2. Toezicht

Artikel 36

1. Het toezicht op de uitvoering van deze wet berust bij Onze Minister. Hij wordt hierin bijgestaan door de rijksconsulent.

2. Met betrekking tot het toezicht op de uitvoering is het bepaalde bij en krachtens de artikelen 81b, tweede en derde lid, 81c en 81d van de Algemene Bijstandswet van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK V. DE FINANCIERING

Artikel 37

Uitkeringen door burgemeester en wethouders van een gemeente toegekend komen ten laste van die gemeente.

Artikel 38

1. Het Rijk vergoedt aan de gemeente negentig procent van de ten laste van de gemeente gekomen uitkeringen.

2. Onder de uitkeringen bedoeld in het eerste lid, worden verstaan de netto ten laste van de gemeente gebleven kosten van uitkeringen, daaronder begrepen de ten laste van de gemeente komende premies ingevolge de sociale verzekeringswetten.

3. Vergoeding kan geheel of gedeeltelijk worden geweigerd, indien de uitkeringen in strijd met de bij en krachtens deze wet gestelde regels zijn verleend. De beslissing wordt met redenen omkleed. Indien meer dan een jaar is verstreken nadat de definitieve kostenopgaven met betrekking tot de in het desbetreffende dienstjaar verleende uitkeringen van de gemeente zijn ingekomen, wordt een zodanige beslissing niet meer genomen.

Artikel 39

De vergoeding bedoeld in artikel 38, eerste lid, wordt slechts verleend voor zover de inrichting van de administratie van de uitkeringen voldoet aan de regels door Onze Minister terzake gesteld en desgevraagd daarvan inzage wordt gegeven aan de daartoe aangewezen ambtenaren.

Artikel 40

Binnen twee maanden na de datum van verzending van de beslissing inzake het niet vergoeden van uitkeringen als bedoeld in de artikelen 38 en 39 kunnen burgemeester en wethouders schriftelijk bij Ons in beroep komen. Alvorens op het beroep te beslissen worden gedeputeerde staten terzake gehoord.

HOOFDSTUK VI. BEZWAAR EN BEROEP

Artikel 41

1. Binnen een maand na de datum van verzending van de beslissing inzake de uitkering kan de betrokkene een bezwaarschrift indienen bij burgemeester en wethouders.

2. Indien de beslissing langer dan een maand uitblijft kan de betrokkene binnen de tweede maand een bezwaarschrift bij burgemeester en wethouders indienen.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde bevoegdheid komt de werkloze werknemer en de echtgenoot toe.

Artikel 42

De beschikking op het bezwaarschrift wordt schriftelijk en met redenen omkleed aan de indiener medegedeeld. Daarbij wordt mededeling gedaan van de mogelijkheid tot het instellen van beroep.

Artikel 43

De gemeenteraad stelt voorschriften vast betreffende de behandeling van bezwaarschriften. Ten aanzien van die voorschriften zijn de artikelen 198 tot en met 205 van de Gemeentewet van toepassing.

Artikel 44

Binnen een maand na de datum van verzending van de mededeling, bedoeld in artikel 42, kan de betrokkene schriftelijk in beroep komen bij gedeputeerde staten. Indien binnen een maand na de indiening van een bezwaarschrift zodanige mededeling nog niet is ontvangen, kan binnen de tweede maand beroep worden ingesteld.

Artikel 45

Binnen een maand na de verzending van de uitspraak van gedeputeerde staten kunnen burgemeester en wethouders en de in artikel 44 bedoelde persoon daartegen schriftelijk bij Ons in beroep komen. Het beroep heeft schorsende werking.

Artikel 46

De uitspraak van gedeputeerde staten kan, indien zij met de wet of het algemeen belang strijdt, door Ons worden geschorst of vernietigd.

HOOFDSTUK VII. STRAFBEPALINGEN

Artikel 47

1. Degene die in strijd met de waarheid een opgave doet of enig gegeven verzwijgt, met het oogmerk om aldus voor zichzelf of voor degene voor wie hij optreedt een uitkering of een hogere uitkering op grond van deze wet te verkrijgen dan wel te behouden, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie.
2. Het in het eerste lid omschreven feit is een misdrijf.

Artikel 48

1. Degene die de verplichting, bedoeld in artikel 17 niet of niet behoorlijk nakomt, waardoor ten onrechte een uitkering of een te hoge uitkering is verleend, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.
2. Het in het eerste lid omschreven feit is een overtreding.

Artikel 49

1. Degene die niet voldoet aan de verplichting omschreven in artikel 19, eerste lid, of ter zake onjuiste inlichtingen verstrekt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de eerste categorie.
2. Het in het eerste lid omschreven feit is een overtreding.

HOOFDSTUK VIII. SLOTBEPALINGEN

Artikel 50

De commissie bedoeld in de artikelen 17 en 18 van de Rijksgroepsregeling werkloze werknemers (Stb. 1984, 626) wordt aangemerkt als een commissie in de zin van deze wet.

Artikel 51

Ten aanzien van het verstrekken van statistische gegevens en het dienen van bericht door de gemeentebesturen zijn de bij en krachtens artikel 84a van de Algemene Bijstandswet gestelde regels van overeenkomstige toepassing.

Artikel 52

1. In het belang van een goede uitvoering van het bij en krachtens deze wet bepaalde kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld.

2. Onze Minister kan, wanneer hij overweegt een voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een in het eerste lid bedoelde algemene maatregel van bestuur te doen en naar zijn oordeel een gewichtige reden een onmiddellijke voorziening eist, overeenkomstig de in overweging zijnde maatregel regels stellen.

3. De regeling bedoeld in het tweede lid blijft, behoudens eerdere intrekking, van kracht totdat de in het eerste lid bedoelde algemene maatregel van bestuur in werking treedt, doch uiterlijk tot 12 maanden na de dag van inwerkingtreding.

Artikel 53

Deze wet treedt in werking op een bij of krachtens wet te bepalen tijdstip.

Artikel 54

Deze wet kan worden aangehaald als Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 6 november 1986

Beatrix

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. de Koning

Uitgegeven de *achttiende* november 1986

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1985/86, 19 260.
Hand. II 1985/86, blz. 4304-4367; 4369-4397;
4402-4455; 4458; 4463-4489; 4515-4542;
4558-4604; 4607-4630; 4633-4644; 4699-
4751; 4836-4860; UCV 62(1-75); UCV 65(1-55);
4954-4958; 5017-5023.
Kamerstukken I 1985/86, 19 260 (198, 198a,
198b), 1986/87, 19 260 (24, 24a, 24b, 45, 45a,
45b, 45c, 45d, 45e, 45f).
Hand. I, 1986/87, zie vergadering van 4
november 1986.